

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321202643
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321202643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., právne zastúpenej: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 900,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 13Csp/53/2021-77 z 24. februára 2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 150 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 900,- eur v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobkyni priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 27,- eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou 23. augusta 2021 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 900 eur a na náhradu trov konania. Žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ 14. marca 2012 uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.400 eur. Súčasťou tejto zmluvy boli úverové podmienky 1TH12 (ďalej len „úverové podmienky“). Okresný súd Prešov rozsudkom, č. k. 7Csp/355/2017-99 zo 7. októbra 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. novembra 2019, určil, že zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach žalovaného týkajúce sa povinnosti uvádzať variabilný symbol spojenej so sankciou neuhradenia splátky, poplatkov za upomienky a zmluvnej pokuty, sú neprijateľné. Týmto rozsudkom je preukázané, že žalovaný viacnásobne porušil jej právo tým, že do uzatvorených spotrebiteľských

zmlúv zakomponoval ustanovenia, ktoré boli súdom judikované za neprijateľné zmluvné podmienky, keďže spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa jej názoru je nesporné, že na súde úspešne uplatnila porušenie svojho práva, a že žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Žalobkyňa za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považuje sumu 900 eur, pričom táto výška zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný do úverovej zmluvy zakomponoval tri neprijateľné zmluvné podmienky výrazne zasahujúce do majetkovej sféry spotrebiteľa a za každú z nich požaduje sumu 300 eur, t.j. spolu 900 eur.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Žalovaný poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa si svoju povinnosť platiť splátky riadne a včas vyplývajúcu jej z úverovej zmluvy neplnila, v dôsledku čoho Okresný súd Humenné platobným rozkazom sp. zn. 5Ro/387/2014 zaviazal žalobkyňu ako žalovanú uhradiť mu sumu 1.640,48 eura s príslušenstvom. Keďže žalobkyňa si ani túto svoju povinnosť nesplnila, v súčasnosti je pod sp. zn. 119EX 693/19 voči nej ako povinnej súdnym exekútorom F. G. vedená exekúcia. Žalobkyňa je iniciátorkou početných súdnych konaní voči nemu, pričom vo vzťahu ku každej úverovej zmluve uzatvorenej s ním vedie niekoľko konaní. Aj keď na základe rozhodnutí vydaných v týchto konaniach boli žalobkyňi vyplatené značné peňažné prostriedky, nie je ochotná splniť si záväzky voči nemu ani na úrovni exekučných konaní. Konanie žalobkyne preto nie je možné označiť inak ako špekulatívne, zneužívajúce inštitút ochrany spotrebiteľa na nedôvodné a nepodložené obohacovanie sa, ktoré jednoznačne nie je v súlade s podmienkami, ktoré pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vyžaduje ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa v žalobe nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu svojim konaním porušil, ani to, že vyhlásené neprijateľné podmienky, ktoré majú byť podkladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia boli voči nej aplikované. Pokiaľ by mal žalobkyňa uhradiť ešte „umelo vykonštruovať“ finančné zadosťučinenie vo výške 900,- eur, sám by sa dostal do pozície dlžníka, ktorý by uhradil žalobkyňi ako spotrebiteľke viac ako mu vrátila.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že práva žalobkyne boli bezpochyby porušené, o čom svedčí jej úspech v spore v základnom konaní, a to vytvára právny rámec pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Preto je možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. Žalobkyňa, podľa názoru prvoinstančného súdu, vznikla ujma v nemajetkovej sfére, pretože konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Znášala stav právnej neistoty, obávala sa o výšku dlhu a jeho prípadné neustále narastanie. Žalobkyňa bola nedôvodne vystavená psychickému vypätiu zo strany žalovaného najmä vzhľadom na jeho praktiky a spôsoby domáhania sa zaplatenia pohľadávky z úverovej zmluvy, a to v nemalej miere. Samotné súdne konanie, resp. následné exekučné konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľky zo strany žalovaného, intenzity zásahu do jej práv spotrebiteľa, dĺžky trvania závadného stavu a konania i objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne. V dôsledku konania žalovaného žalobkyňa hrozila ujma v podobe preplatenia poskytnutého úveru a plnení poplatkov a zmluvnej pokuty z troch neplatných neprijateľných zmluvných podmienok. Navyše žalobkyňa tiež musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Pri posudzovaní primeranosti súd zohľadnil aj výšku plnenia, ktorú žalovaný v základnom konaní od žalobkyne žiadal. Konanie žalovaného je vo vzťahu k žalobkyňi o to závažnejšie, že zmluvné podmienky boli určené ako neprijateľné zmluvné podmienky aj v iných súdnych konaniach a aj napriek tomu v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/355/2017 žalovaný trval na ich prijateľnosti a tiež na tom, že úverová zmluva spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti a na svojej argumentácii trval aj v odvolacom konaní.

5. Prvoinstančný súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 900 eur, nakoľko finančné zadosťučinenie v tejto výške, t. j. za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v úverovej zmluve 300,- eur, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy - § 3 ods. 1, § 39, § 52, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy - § 1 ods. 2, zákona o ochrane spotrebiteľa - § 3 ods. 3, ods. 5, § 4 ods. 2 a na články smernice Rady č. 93/13/EHS - 6 ods. 1, 7 ods. 1.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Výrok o súdnom poplatku odôvodnil ust. § 2 ods. 1 písm. a), ods. 2 prvá veta, § 4 ods. 2 písm. v), § 6 ods. 1, ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, trvajúc na tom, že úverová zmluva bola súdom vyhodnotená ako korektná a na tomto základe bol v konaní vedenom pod sp. zn. 5Ro/387/2017 vydaný platobný rozkaz. Žalobkyňa povinnosť uloženú jej týmto platobným rozkazom vedome a dobrovoľne neplnila, v dôsledku čoho bol nútený pristúpiť k vymáhaniu svojho nároku exekučnou cestou. Preto považuje označenie exekučného konania vedeného na základe právoplatného exekučného titulu za stresujúci faktor, odôvodňujúci priznanie finančného zadosťučinenia za maximálne nezákonné a neoprávnené. Podkladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nebolo rozhodnutie vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 5Ro/387/2014, na základe ktorého bola následne vedená exekúcia. Priznanie finančného zadosťučinenia na jeho základe je absolútne neodôvodnené a nezohľadňujúce zistený skutkový stav a predložené dôkazy. V základnom konaní bola žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom, teda ak právny zástupca uskutočňoval všetky potrebné právne úkony za žalobkyňu, na žalobkyňu žiadny nepríjemný tlak vyvíjaný nebol. Žalobkyňa mala so žalovaným, okrem žalovanej úverovej zmluvy, uzatvorené ďalšie úverové zmluvy, z čoho je zrejmé, že žalobkyňa nemala problém s jeho produktmi a opakovane ich rada využívala. Žalobkyňa si bola vedomá, že si na základe úverovej zmluvy berie spotrebiteľský úver, z ktorého veriteľ požaduje platiť úroky a poplatky, pričom ich výška a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola v úverovej zmluve uvedená. Žalobkyňa súhlasila so zmluvnými podmienkami, na základe čoho zmluvu podpísala a na základe zmluvy aj plnila splátky úveru. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv spotrebiteľa nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto vyplatenie žalovanej sumy vo výške 900 eur považuje za nepríjemné, nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarcu primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietla a prizná žalovanému náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že argumentácia žalovaného v odvolaní smeruje k polemike, čo do správnosti výsledku základného konania. Takýto postoj žalovaného, ktorý neustále popiera a nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu, je potrebné zohľadniť, a to skrz výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Pre neustále odmietavý postoj žalovaného voči už pre neho notoricky známym neprijateľným zmluvným podmienkam, výrazne zasahujúcim majetkové práva spotrebiteľov, základné konanie trvalo dva roky. Práve postupom, keď žalovaný nenáležitými prostriedkami procesnej obrany naťahoval súdne konanie dva roky, jej stresové situácie len stupňoval. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojím pochybeniam je súdom priznaná suma 900,- eur nielenže nepríjemná, ale zjavne aj nízka. Navrhla preto, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 12.10.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho vo vyhovujúcom výroku zmenil.

10. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7Csp/355/2017 o určenie neprijateľných zmluvných podmienok (základné konanie) úspešná. Na hodnotení úspechu žalobkyne v predmetnom konaní nemení nič ani to, že voči žalobkyni je vedené na základe platobného rozkazu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5Ro/387/2014 exekučné konanie, pričom určenie neprijateľných podmienok a pohľadávka žalovaného vymáhaná v exekučnom konaní súvisia s tou istou úverovou zmluvou.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10. júna 2013 spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, jazykovo-gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný význam, má sa výrazom použitým v právnej norme prísúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre priznanie finančného zadosťučinenia.

13. Žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojich práv spotrebiteľky bola v základnom konaní úspešná, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko to tento, nie iný, výklad znenia zákona umožňuje. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj vo vzťahu k zadosťučineniu, na ktoré má nárok spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva. Je preto vecou súdu, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť, poskytnúť ochranu subjektívnemu právu a vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

14. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a „facere“ znamená „činiť“ (podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t. j. urobiť za dost'). V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nie len reštitučným, obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa má byť finančné, predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo. Civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15. decembra 2011, t. j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t. j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu - voľný preklad odvolacieho súdu), nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český aj slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

15. Vychádzajúc z predpokladov uvedených v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozsudku bolo potrebné posúdiť žalobou kvantifikovaný nárok v konkrétnych skutkových okolnostiach. Odvolací súd má za to, že nepriaznivý dôsledok finančného zadosťučinenia musí zodpovedať povahe súkromného práva, pričom v súkromnom práve sankcia nie je trestnom ani inštitútom nahrádzajúcim iné právne inštitúty. V tejto prejednávanej veci neboli tvrdené, a z dôkazov ani nevyplývali, žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške, akú mala za primeranú žalobkyňa, ale aj súd prvej inštancie. Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa.

16. V nadväznosti na to odvolací súd zdôrazňuje, že zmluvné podmienky obsiahnuté v úverových podmienkach, určenia neprijateľnosti ktorých sa žalobkyňa v základnom konaní domohla, predstavovali pre žalobkyňu hrozbu, ktorá by sa v prípade ich uplatnenia voči žalobkyni, mohla nepriaznivo prejaviť

v jej majetkovej sfére. Za tejto situácie kritériu primeranosti finančného zadosťučinenia, nemohla podľa odvolacieho súdu zodpovedať suma, ktorú súd prvej inštancie uložil zaplatiť žalovanému, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súd prvej inštancie pri odôvodnení priznaného nároku vychádzal neopodstatnene zo širšieho rámca súvislosti týkajúcich sa zmluvy vo vzťahu ku ktorej boli určené neprijateľné zmluvné podmienky, resp. aj všeobecne zo vzťahov žalovaného ako veriteľa a spotrebiteľov ako dlžníkov. V prejednávanej veci mal však vychádzať zo základného konania, t.j. určenia 3 neprijateľných zmluvných podmienok. Priznané finančné zadosťučinenie vo výške 900 eur nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach preukázané. Žalobkyňa na základe žaloby podanej voči žalovanému uplatnila svoje spotrebiteľské práva, pričom už samotné súdne konanie môže byť stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok, okrem jeho prípustnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ničím ďalším neodôvodnila. Neuviedla či konanie žalovaného viedlo aj k vzniku iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Neznamená to ale, že jej patrí v takej výške, ako sama požadovala a v akej jej tento nárok priznal aj súd prvej inštancie, t.j. vo výške 300 eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo pri troch podmienkach predstavuje sumu 900 eur.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 150 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku žalobu zamietol. Suma 150 eur je po celkovom zhodnotení veci, pri neexistencii tvrdenia žiadnych rozhodných skutočností, sumou postačujúcou a je tak primeraným finančným zadosťučinením žalobkyne.

18. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd vychádzal zo zásady úspechu vo veci, ktorú treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku. Žalobkyňu treba považovať za plne úspešnú, keď mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto z jej procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu, tak ako to bolo v tomto prípade. Hoci bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom znížená, žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná čo sa týka základu nároku, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom náhrada účelných trov konania bude vypočítaná z prisúdenej istiny, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nes